

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 544/2020
07.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Крста Бобота и адвоката Наталије Бобот, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 1Кбр.1326/19 од 17.10.2019. године и Вишег суда у Београду Кж1.бр.15/20 од 12.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 07.07.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Крста Бобота и адвоката Наталије Бобот, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 1Кбр.1326/19 од 17.10.2019. године и Вишег суда у Београду Кж1.бр.15/20 од 12.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 1Кбр.1326/19 од 17.10.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити, уколико окривљени у року од 2 године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу одредбе члана 195. став 4. ЗКП окривљени је обавезан да измири доспеле обавезе и да уредно даје издржавање. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећене, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1.бр.15/20 од 12.03.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Другог основног суда у Београду 1Кбр.1326/19 од 17.10.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА - адвокат Крсто Бобот и адвокат Наталија Бобот, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 8 ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, браниоци окривљеног АА, у поднетом захтеву истичу да су првостепена и другостепена пресуда донете уз повреду закона на штету осуђеног, јер судови у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе пресудом нису решили предмет оптужбе. Истакнуту повреду образлажу наводима да је Друго ОЈТ у Београду својим поднеском КТ.бр.4189/17 од 29.03.2019. године изменило оптужни предлог, тако да у 15 реду диспозитива оптужног предлога на почетку реда уместо речи „од 1.117.396,02 динара“ додају речи „од 570.894,62 динара“, а при ком измењеном оптужном акту је Друго ОЈТ у Београду у завршној речи на главном претресу, остало. Међутим, у изреци пресуде К 1326/19 од 17.10.2019. године првостепени суд је потпуно изоставио 15 ред измењеног оптужног акта, о коме није ни одлучивао, нити дао разлоге у образложењу своје пресуде. У вези с изнетим, у захтеву се наводи и да, у конкретном случају, предмет оптужбе, у чињеничном опису диспозитива оптужног акта нису само чињенични наводи који представљају битно обележје кривичног дела које је предмет оптужбе, већ и чињенична питања која су од значаја за примену осталих кривичноправних института, као на пример врсте и висине кривичне санкције, степен кривичне одговорности, висина причињене штете или прибављене противправне имовинске користи, а које чињенично питање се не може накнадно решити посебним решењем. По ставу одбране, на описани начин није решен предмет оптужбе и учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП постоји уколико пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, при чему се о непотпуно решеном предмету оптужбе може говорити само у ситуацији када

суд није уопште донео одлуку о некој тачки оптужбе, у погледу кривичног дела које се оптужбом ставља на терет.

По налажењу Врховног касационог суда, побијаним правноснажним пресудама је у потпуности решен предмет оптужбе, имајући у виду да између побијаних правноснажних пресуда и оптужбе постоји чињенични идентитет и то како субјективни идентитет (идентитет окривљеног), тако и објективни идентитет (идентитет дела). Наиме, у конкретном случају је правноснажним пресудама одлучено о свим наводима оптужбе, а изостављањем из чињеничног описа кривичног дела, утврђеног у изреци првостепене пресуде, чињеничних навода дугованог износа на име недавања издржавања, не значи да није решен предмет оптужбе и да је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП (како то погрешно сматрају браниоци окривљеног). Ово имајући у виду законска обележја кривичног дела недавање издржавања из члана 195. КЗ, којом је прописано да ко не даје издржавање за лице које је по закону дужан да издржава, а та дужност је утврђена извршном судском одлуком или извршним поравнањем пред судом или другим надлежним органом, у износу и на начин како је то одлуком, односно поравнањем утврђено казниће се новчаном казном или затвором до 2 године. Сходно цитираној одредби члана 195. став 1. КЗ износ дуга настао на име недавања издржавања не представља битан елемент кривичног дела из члана 195. КЗ, већ је за постојање бића, односно законских обележја кривичног дела из члана 195. КЗ потребно да окривљени не даје издржавање, да му је та дужност утврђена извршном судском одлуком или извршним поравнањем пред судом или другим надлежним органом и то у износу и на начин како је том одлуком утврђено.

Сходно изнетом, по ставу Врховног касационог суда неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић